

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ในการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ศึกษาความรู้และทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ และเพื่อแสวงหาแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติกับเด็กและเยาวชน ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ เจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย 3 แห่ง ได้แก่ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา จำนวนทั้งสิ้น 145 คน รวมทั้งสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวน 3 ท่าน เพื่อเก็บข้อมูลในระดับนโยบาย สถิติที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยนำเสนอผลการศึกษาวิจัยในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย

ผลการศึกษา พบว่า ข้อมูลทั่วไป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 41-45 ปี ปฏิบัติงานในตำแหน่งพนักงานพินิจ สถานภาพสมรสแล้ว แต่ยังไม่เป็นบุตร จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอายุราชการระหว่าง 6-10 ปี สำหรับความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจ ตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการและการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่ทราบถึงวิธีการหรือแนวทางการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนในกระบวนการยุติธรรม ส่วนด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูและส่งเสริมเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับสูงแสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่เข้าใจถึงหลักการและวิธีการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูเป็นอย่างดี สำหรับทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการและการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนะอยู่ในระดับเห็นด้วยว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดควรได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างจากผู้ใหญ่ที่กระทำความผิด โดยการควบคุม

ดูแลเด็กและเยาวชน ควรเป็นไปเพื่อการบำบัด แก้ไขฟื้นฟูมากกว่าการมุ่งลงโทษ ส่วนด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยว่า การจำแนกประเภทเป็นประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชน และการวางแผนการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ช่วยให้การแก้ไขเด็กและเยาวชนได้ตรงตามสภาพปัญหาและความจำเป็น สำหรับการศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนตัว คือ เพศ อายุ ตำแหน่ง สถานภาพสมรส สถานภาพการศึกษา อาชีพการงาน ผลปรากฏว่า เพศมีผลต่อทัศนคติของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนตัวแปรอื่นไม่มีความแตกต่างทางสถิติ และการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจ ตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติกับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติกับเด็กและเยาวชน ด้านการดำเนินการและการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด กรมควรมีนโยบายในการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม ซึ่งจะช่วยให้เจ้าหน้าที่มีความเข้าใจและปฏิบัติงานไปในทิศทางเดียวกัน จัดอบรมเสริมความรู้ ความเข้าใจ พร้อมทั้งปลูกจิตสำนึกที่ดีในการดูแลเด็กและเยาวชน เน้นการดูแลด้วยความรัก ความเมตตา มากกว่าการแก้แค้นทดแทน มีการกำหนดจำนวนเด็กและเยาวชนที่รับได้ให้สอดคล้องกับสถานที่และอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ รวมทั้งมีการนิเทศงาน ตรวจสอบมาตรฐานการดำเนินการและการควบคุมดูแลเด็กอย่างสม่ำเสมอ ในด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และสงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด กรมควรเสริมความรู้ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูเด็กและเยาวชน มีการฝึกอบรมพัฒนาความรู้แต่ละวิชาชีพเป็นประจำและต่อเนื่อง เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีความเข้าใจพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน ปรับสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ในศูนย์ฝึกฯ ให้สอดคล้องกับการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และควรส่งเสริมการปฏิบัติงานแบบบูรณาการ คือ ประสานความร่วมมือกับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนภายนอก ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูเด็กและเยาวชน นอกจากนี้ควรนำครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด